

Sådan bør reglerne efter min opfattelse også være indrettet, og anklagemyndigheden bør ikke pålægges i disse sager at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse, hvis man mener, at man ikke vil få medhold i en sådan påstand.

På den anførte baggrund er det regeringens opfattelse, at vi allerede i den eksisterende lovgivning har bestemmelser, der giver tilstrækkelig mulighed for rettighedsfrakendelse i de tilfælde, der omtales i beslutningsforslaget.

Det er bestemmelser, der giver mulighed for at foretage den konkrete vurdering af den enkelte sags omstændigheder, som et så indgribende spørgsmål som frakendelse af retten til at drive virksomhed efter min opfattelse bør undergives. Det er klart, at under det videre udvalgsarbejde medvirker vi meget gerne til at få belyst det her punkt, ikke mindst i forhold til den problemstilling, som forslagsstillerne til dette beslutningsforslag rejser.

Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er der jo sådan en tradition for, at når vi taler om særlovsovertrædelser – og når vi taler om udlændingelovgivningen, så er det særlovsovertrædelser – så er der ikke praksis for, at man fra anklagemyndigheden går ind og bruger straffelovens regler til at kunne nedlægge den her påstand. Det er en af grundene til, at vi har rejst det her spørgsmål.

Derfor vil jeg godt høre, om justitsministeren finder, at det er årsagen til, at man heller ikke har gjort det, fordi der simpelt hen ikke er den tradition, når det er særlovsregler, der bliver dømt efter, at det skulle være årsagen til, at man fra anklagemyndighedens side rent faktisk aldrig nogen sinde har haft det her inde i billedet.

Hvis det er det, der er tilfældet, vil ministeren så være med til at kigge på, om man måske sådan rent teknisk skal overveje, om der er noget, der eventuelt skal flyttes over i udlændingelovgivningen eller den anden vej for at være sikker på, at netop det her instrument også kommer i brug?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror først og fremmest – men det er klart, at det kan belyses nærmere under udvalgsarbejdet – at i sager om rettighedsfrakendelse har udgangspunktet været, at man ikke alene har mod-

taget en straf i form af et bødeforlæg. Der har altså været tilfælde, hvor man i konkrete sager har oplevet, at man også er blevet idømt en fængselsstraf, at det altså ved de særlig grove overtrædelser kan komme på tale at være relevant at drøfte, om spørgsmålet om rettighedsfrakendelse skal tages op. Det tror jeg er det, der har været udgangspunktet.

Jeg tror ikke, at man kan drive det så vidt som til at sige, at det blot er, fordi lovovertrædelsen ligger i en særlov. Integrationsministeren vil også i sin besvarelse om et kort øjeblik komme ind på, at spørgsmålet om at hæve strafferammen kan komme på tale. Jeg tror ikke, det i sig selv er problemet, men sagen er jo den, at en rettighedsfrakendelse er en meget indgribende foranstaltning, og der finder jeg, at man kun skal tage sådan en foranstaltning i brug, hvis overtrædelsen også har en meget grov karakter.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Må jeg forstå, at det tilsagn, der kommer fra ministeren her, går på, at man under udvalgsarbejdet er parat til fra ministerens side at ville lave en research på det her, så vi også får det undersøgt. Jeg har faktisk researchet temmelig meget i det og konstateret, at netop når vi taler om særlovsafgørelser, er det ikke traditionen, så gør man det ikke. Der er kun nogle enkelte tilfælde, når vi taler om frakendelser for nogle advokaters vedkommende.

Vil ministeren være parat til at gå ind og lave den undersøgelse? Og må jeg forstå ministeren sådan, at det betyder, at ministeren faktisk deler vores opfattelse, at det må være rimeligt, hvor vi taler om de rigtig særlig grove overtrædelser, at man også der rent faktisk fratager en person muligheden for at drive fortsat virksomhed?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg indgår meget gerne i en dialog om, hvordan praksis er. Som jeg redegjorde for, bad vi Rigsadvokaten forud for behandlingen af det her forslag om at komme med nogle foreløbige tilkendegivelser. Det er fuldstændig korrekt, at der ikke har været konkrete sager indtil videre.

Til gengæld har Rigsadvokaten trods alt gravet det spadestik dybere og sagt, at han ikke kan udelukke, at der er en mulighed for også med de nuværende regler at få en sag om rettighedsfrakendelse, men jeg tror, at det bedste så er, at vi